

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22.6.2020 v trestní věci obžalovaných JUDr. J. S., nar. xxx, a Ing. K. P., MBA, nar. xxx, odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2.4.2019, sp.zn. 8T 40/2017, a rozhodl **takto**:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu, a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se nalézacímu soudu ukládá, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2.4.2019, sp.zn. 8T 40/2017 byl obžalovaný JUDr. J. S., nar. xxx, § 226 písm. b) tr. řádu, a Ing. K. P., MBA, nar. xxx, podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěni obžaloby pro skutek, jehož spácháním měli porušit podle zákona jim uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a způsobili tím jinému škodu velkého rozsahu, čímž měli dle vztahující se obžaloby spáchat zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, čehož se měli dle obžaloby dopustit takto:
2. obžalovaný JUDr. S., člen představenstva a náměstek generálního ředitele Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a.s., se sídlem Vodičkova 701/34, Praha 1 (dále jen „EGAP“), v průběhu dubna roku 2010 na svém pracovišti v sídle EGAP, případně i jinde, v rámci přípravy materiálu pro zasedání dozorčí rady EGAP, které se mělo konat dne 22. 4. 2010 a na kterém mělo být mimo jiné projednáno schválení příslibu pojištění exportního odběratelského úvěru České exportní banky, a.s., IČ 630 78 333, na financování dodávek společnosti INEKON GROUP, a.s., IČ 639 98 076, pro společnost Phu Son Cement Joint Stock Company za účelem výstavby cementárny ve Vietnamské socialistické republice, v úmyslu dosáhnout schválení příslibu pojištění dozorčí radou, umožňujícího následné uzavření pojistné smlouvy, ignoroval informace o negativním vývoji trhu s cementem ve Vietnamské socialistické republice, o nedostatku vlastních finančních zdrojů investora, tedy společnosti Phu Son Cement Joint Stock Company, a jejich akcionářů, a o nedostatečných podkladech pro hodnocení a dokončení analýzy projektu výstavby a provozování předmětné cementárny ze strany EGAP, a v připravovaném materiálu pro dozorčí radu EGAP takové informace odstranil nebo zmínil, přičemž obžalovaný Ing. P., předseda představenstva a generální ředitel EGAP, následně dne 21. 4. 2010 na svém pracovišti v sídle EGAP, také v úmyslu dosáhnout schválení příslibu pojištění umožňujícího následné uzavření pojistné smlouvy, přijal úpravy uvedeného materiálu navržené obv. JUDr. S., přestože mu také byly známe výše uvedené negativní informace, a materiál téhož dne předložil členům dozorčí rady EGAP jako podklad pro její zasedání dne 22. 4. 2010.
3. Na zasedání dozorčí rady EGAP dne 22. 4. 2010 pak obžalovaný Ing. P. a JUDr. S. informovali členy dozorčí rady, že představenstvo EGAP schválilo uzavření pojistného příslibu s radou

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Ondřejka Kocichová

odkládacích podmínek pro uzavření pojistné smlouvy a doporučili dozorčí radě příslib schválit s tím, že struktura financování a zajištění projektu bude po naplnění všech odkládacích podmínek splňovat předpoklady pro splácení úvěru, přičemž obžalovaný JUDr. S. za jednu z klíčových odkládacích podmínek označil vložení dostatečných vlastních prostředků ze strany zahraničního investora a obžalovaný Ing. P. uvedl, že dozorčí rada bude průběžně informována o plnění odkládacích podmínek. Následně dozorčí rada na základě předloženého materiálu a informací sdělených obviněnými schválila návrh představenstva na uzavření příslibu pojištění úvěru za podmínek a při zajištění uvedených v pojistném rozhodnutí dozorčí rady ze dne 22. 4. 2010, které podepsali předseda dozorčí rady a oba obvinění. V tomto rozhodnutí jsou jako odkládací podmínky uvedeny mimo jiné vložení dalších vlastních zdrojů dlužníka v rozsahu 20 mil. EUR, z toho 25% před prvním čerpáním úvěru, jejichž vložení má být zajištěno buď bonitou vkladatele přijatelného pro financující banku i EGAP, nebo od vkladatele, který poskytne adekvátní ručení, resp. bankovní instrument, dalšími stanovenými odkládacími podmínkami bylo interní analytické zhodnocení vkladatele uvedených dalších vlastních zdrojů s pozitivním výsledkem a předložení dokumentů pro dokončení analýzy s tím, že představenstvo si vyhradilo právo doplnit či pozměnit podmínky pojistného příslibu po obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů v návaznosti na dokončení analýzy obchodního případu.

4. Společnost Phu Son Cement Joint Stock Company dne 24. 5. 2010 odstoupila od jednání s Českou exportní bankou, a.s. a začala jednat o poskytnutí úvěru na realizaci projektu cementárny s PPF bankou a.s., IČ 471 16 129, která také požádala EGAP o jeho pojištění. Dne 7. 6. 2010 na zasedání představenstva EGAP obžalovaný JUDr. S. předložil představenstvu k projednání návrh na dodatek k výše uvedenému pojistnému rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010, a to z důvodu převzetí financování projektu PPF bankou a.s., přičemž mimo jiné uvedl, že oproti původnímu rozhodnutí nedochází v podstatě k jiným změnám než těm, které se váží na změnu banky a změnu rozsahu financování, analýza případu bude dokončena a vstup do smluvního závazku bude podmíněn jejím výsledkem. Představenstvo poté jeho návrh schválilo mimo jiné s tím, že z pojistného příslibu vyplývá, že po dokončení analýzy může EGAP přidat další odkládací podmínky, a uložilo předsedovi představenstva obžalovaný Ing. P. předložit změnu pojistného rozhodnutí ke schválení dozorčí radě.
5. Na zasedání dne 24. 6. 2010 dozorčí rada EGAP na základě návrhu představenstva a materiálu, na jehož zpracování se podílel obžalovaný JUDr. S. a dozorčí radě ho předložil obžalovaný Ing. P., schválila změnu pojistného rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010, kterou podepsali místopředseda dozorčí rady a oba obvinění, podle níž mimo jiné odkládací podmínky původně stanovené pro Českou exportní banku, a.s. zůstávají v platnosti i pro PPF banku a.s., včetně požadavku na vložení dalších vlastních zdrojů v rozsahu 20 mil. EUR, interního analytického zhodnocení společnosti Cuu Long Steel Co. Ltd. jako vkladatele uvedených dalších vlastních zdrojů s pozitivním výsledkem, dále požadavku, že financující banka bude mít právo k odprodeji 51% akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek, a že budou předloženy podklady pro dokončení analýzy, opět s tím, že představenstvo si vyhradilo právo doplnit či pozměnit podmínky pojistného příslibu a zajišťovací instrumenty po obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů v návaznosti na dokončení analýzy obchodního případu, přičemž dozorčí rada zmocnila představenstvo ke sjednání pojistné smlouvy za předpokladu

splnění podmínek stanovených ve smlouvě o příslibu pojištění, uzavřené na základě takto změněného pojistného rozhodnutí. Dne 14. 7. 2010 pak obvinění Ing. P. a JUDr. S. na základě uvedeného zmocnění uzavřeli za EGAP smlouvu o příslibu pojištění s PPF bankou a.s., podle níž mimo jiné bude pojistná smlouva uzavřena, pokud PPF banka a.s. doloží EGAP splnění shodných podmínek, jaké byly stanoveny ve změněném pojistném rozhodnutí, a EGAP jejich splnění akceptuje jako uspokojivé.

6. Dne 25. 8. 2010 představenstvo EGAP na zasedání svolaném k vyhodnocení splnění odkládacích podmínek stanovených ve výše uvedeném příslibu pojištění za účasti obžalovaných Ing. P. a JUDr. S. projednalo splnění odkládacích podmínek a hlasy všech přítomných souhlasilo s uzavřením pojistné smlouvy, přestože ve skutečnosti nebyly všechny stanovené odkládací podmínky splněny, konkrétně nebyl splněn požadavek na vložení dalších vlastních zdrojů dlužníka v rozsahu 20 mil. EUR, který byl nahrazen ručením společností Cuu Long Steel Co. Ltd., jejíž analytické zhodnocení ze strany EGAP i PPF banky a.s. však nebylo pozitivní, nebyl splněn požadavek na právo financující banky k odprodeji 51% akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek, ani požadavek na předložení podkladů pro dokončení analýzy, které v důsledku toho nebyla nikdy dokončena. Představenstvo EGAP za účasti obviněných souhlasilo s uzavřením pojistné smlouvy, přestože nebyla dokončena analýza projektu a jeho členům byly známy informace o nedostatečných vlastních zdrojích dlužníka, nedostatečných zárukách za vložení dalších vlastních zdrojů v průběhu realizace projektu, o pochybnostech ohledně vymahatelnosti sjednaných zástavních práv a o špatné situaci na trhu s cementem ve Vietnamu, přičemž spoléhalo pouze na ústně deklarovanou politickou podporu projektu ze strany představitelů Vietnamské socialistické republiky. Dne 6. 9. 2010 obžalovaný JUDr. S. za EGAP zaslal PPF bance a.s. návrh pojistné smlouvy a vyjádření k plnění odkládacích podmínek, přičemž jí mimo jiné sdělil, že odkládací podmínku spočívající v právu PPF banky a.s. k odprodeji 51% akcií dlužníka při nesplnění podmínek EGAP považuje za splněnou jejím nahrazením alternativními sankcemi. Na zasedání dozorčí rady EGAP dne 9. 9. 2010 pak obžalovaný Ing. P. informoval dozorčí radu o splnění odkládacích podmínek pro pojištění předmětného projektu. Pojistná smlouva pro pojištění vývozního odběratelského úvěru proti riziku nezaplacení č. 107008324 byla mezi PPF bankou a.s. a EGAP uzavřena dne 23. 11. 2010, přičemž za EGAP ji podepsali obžalovaní Ing. P. a JUDr. S., a dne 26. 11. 2010 PPF banka a.s. zahájila čerpání úvěru, z něhož bylo postupně až do konečného zastavení čerpání a nahlášení pojistné události v listopadu roku 2013 vyčerpáno celkem 30.169.555,72 EUR, avšak dlužník neuhradil žádnou ze stanovených splátek.
7. Obžalovaní tak svým jednáním porušili povinnost opatrovat majetek EGAP, která jim jako členům jejího představenstva a vedoucím zaměstnancům vyplývala především z § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož jsou členové představenstva povinni vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře, dále z § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je základní povinností zaměstnanců řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, z § 302 písm. g) stejného zákona, podle něhož jsou vedoucí pracovníci povinni zabezpečovat opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, a také z § 15 odst. 1 stanov EGAP, podle něhož jsou členové

představenstva povinni vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře v souladu s již uvedeným § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, protože věděli, že v důsledku jejich výše popsaného jednání může vzniknout EGAP povinnost hradit pojistné plnění, přesto však ve svém jednání bez ohledu na takový následek pokračovali, a způsobili tak EGAP škodu ve výši nejméně 73.698.079,- Kč, což je částka, kterou již EGAP ke dni 31. 3. 2016 uhradil PPF bance a.s. na pojistném plnění, snížená o poměrnou část odpovídající pojistnému, které bylo EGAP uhrazeno z pojištěného úvěru, přičemž celková škoda, která v důsledku jejich jednání EGAP vznikla a postupně v budoucnu ještě vznikne, bude činit celkem nejméně 14.030.872,42 EUR, tedy podle kurzu platného ke dni 12. 4. 2017 nejméně 374.554.139,- Kč.

8. Předmětným zprošťujícím rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 byla společnost EGAP a.s., IČ 45279314, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
9. Proti tomuto zprošťujícímu rozsudku podal odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obou obžalovaných do výroku o vině. Státní zástupce považuje zprošťující výrok za zcela nesprávný, když vyjadřuje své přesvědčení, že soud prvního stupně při hodnocení důkazů nepostupoval v souladu s § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy nehodnotil v jejich vzájemných souvislostech, když následně závěry soudu prvního stupně obsažené v napadeném rozsudku neodpovídají provedenému dokazování. Dle názoru odvolatele se soud prvního stupně dostatečně nezabýval listinnými důkazy. Státní zástupce zdůraznil, že považuje za prokázané, že obžalovaní ve společném úmyslu dosáhnout schválení příslibu pojištění úvěru dozorčí radou EGAP, což by umožnilo představenstvu následné uzavření pojistné smlouvy, ignorovali řadu rizik, a to jednak informace o negativním vývoji na trhu s cementem ve Vietnamské socialistické republice, o nedostatku vlastních zdrojů investora a o nedostatečných dokladech pro dokončení analýzy projektu. I přes tyto skutečnosti však obžalovaní doporučili dozorčí radě schválit pojistný příslib a následně bez toho aniž by došlo ke splnění stanovených odkládacích podmínek a jako členové představenstva následně souhlasili s uzavřením pojistné smlouvy. Státní zástupce rovněž zdůraznil, že jediným vkladem projektu byla ústně deklarovaná a nevymahatelná politická podpora projektu z vietnamské strany, přičemž má za to, že obžalovaní tím, že se spolehli pouze na takovou podporu, porušili povinnost péče řádného hospodáře. Státní zástupce rovněž zdůrazňuje, že vzhledem k nedostatečnosti podkladů nikdy nebyla ani nemohla být dokončena analýza případu, a to přesto, že dokončení analýzy bylo jednou z odkládacích podmínek stanovených dozorčí radou. Státní zástupce v souladu se vztahující se obžalobou v rámci odvolání odkazuje na listinné důkazy, když má za to, že právě z nich lze bez důvodných pochybností vyvodit vinu obžalovaných. Odkazuje na zápis ze zasedání dozorčí rady ze dne 22.4.2010, dle kterého oba obžalovaní doporučili dozorčí radě pojistný příslib schválit s tím, že struktura financování a zajištění po naplnění všech odkládacích podmínek bude splňovat předpoklady pro splácení úvěru. Dozorčí rada měla být následně informována o splnění odkládacích podmínek, což se však nikdy nestalo. Obžalovaný měl následně opětovně deklarovat, že analýza obchodního případu bude dokončena a vstup do smluvního závazku bude podmíněn jejím výsledkem. Dozorčí rada tak zmocnila představenstvo ke sjednání pojistné smlouvy za předpokladu splnění stanovených podmínek. Státní zástupce zdůrazňuje, že v projednávaném případě nikdy nemohla být dokončena analýza, když k tomu nebyly

k dispozici požadované poklady. Státní zástupce zdůrazňuje, že listinné důkazy jsou zásadního významu v rámci dokazování, oproti tomu výpovědi svědků považuje za podstatně méně významné a ve svém důsledku i věrohodné. Státní zástupce dále poukazuje na odůvodnění rozsudku od str. 102, které považuje za nesprávné či nesrozumitelné, když se neztotožňuje s hodnocením výpovědi svědkyně A., R., D. a K., kdy státní zástupce považuje v této části napadený rozsudek za nesrozumitelný. Státní zástupce zdůrazňuje, že dozorčí rada nebyla seznámena s analytickými výstupy Ing. K.. Obecně státní zástupce poukazuje na obtížnou srozumitelnost napadeného rozsudku. Státní zástupce rozporuje tvrzení soudu prvního stupně obsaženého v rozsudku na str. 126, když tvrzení, že dozorčí rada měla informaci o tom, že analytické zhodnocení společnosti Cuu Long Steel nebylo pozitivní, nemá oporu v provedeném dokazování, neboť pozitivní analytické zhodnocení případu bylo jednou z odkládacích podmínek, které měly být splněny, přičemž splnění podmínek mělo posoudit představenstvo. Dle státního zástupce soud prvního stupně neúplně zhodnotil skutkový stav a nedostatečně se zabýval obsahem vztahující se obžaloby, když se ve svém rozhodování nezabýval všemi částmi jednání, která jsou kladena obžalovanému JUDr. S. za vinu. Státní zástupce tak odvolacímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

10. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného výroku předcházelo, přihlížející přitom k vadám, které odvoláním vytýkány byly a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroku, který napaden byl a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je důvodné.
11. Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu, a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se nalézacímu soudu ukládá, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.
12. Po přezkumu vztahujícího se spisového materiálu dospěl odvolací soud k závěru, že v projednávaném případě došlo k naplnění důvodu pro zrušení napadeného rozsudku, a to důvodu podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, tj. pro vady rozsudku, když se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Odvolací soud rozhodně nemůže soudu prvního stupně vytknout nedostatečný rozsah dokazování, tj. že by odvolací soud nedostatečně provedl dokazování či některé důkazy vynechal, nicméně má odvolací soud za to, že se soud prvního stupně dostatečně nevypořádal s tím, co z provedeného dokazování vyplývá, resp. tyto okolnosti nedostatečně vysvětlil, neanalyzoval a srozumitelně zhodnotil. V tomto směru se odvolací soud ztotožňuje se argumentací obsaženou v odvolání státního zástupce, že nebylo dostatečně vysvětleno, z čeho soud prvního stupně vychází při hodnocení postupu obžalovaných jako postupu v souladu s povinností s péčí řádného hospodáře, tj. v odůvodnění napadeného rozsudku není srozumitelně popsáno, čím obžalovaní nahradili tzv. odkládací podmínky vymezené a schválené dozorčí radou při sjednávání pojistného příslibu, tj. na základě čeho i přes nesplnění těchto podmínek následně přistoupili ke sjednání samotné pojišťovací dohody. Soud prvního stupně dle názoru odvolacího soudu dostatečně nehodnotil a nevypořádal se s tím, že dozorčí rada rozhodně nedelegovala zhodnocení splnění odkládacích podmínek na představenstvo, když cílem splnění stanovených

odkládacích podmínek bylo eliminování pojistných rizik v předmětném případě, když si dozorčí rada evidentně uvědomovala rizikovost případu. Soud prvního stupně se dostatečně nezabýval tím, jak obžalovaní, jakožto členové představenstva eliminovali rizika případu, když nepřistoupili ke splnění odkládacích podmínek tak, jak bylo požadováno dozorčí radou, zda rizika případu eliminovali dostatečným způsobem, tj. zda postup obžalovaných skutečně byl v souladu s jejich povinnostmi plnit funkci statutárního orgánu s péčí řádného hospodáře. Proces hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, do tohoto procesu může odvolací soud vstupovat toliko ojediněle, a to v případech, kdy ve věci provedené důkazy soudem I. stupně nejsou hodnoceny v souladu s trestním řádem, zejména se zásadou volného hodnocení důkazů vyjádřenou v § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy jednotlivě i ve všech vzájemných souvislostech. Pokud je v hodnocení důkazů uplatňována libovůle, důkazy jsou překrucovány či vyzdvihovány důkazy svědčící ve prospěch obžalovaných na úkor důkazů svědčících v jejich neprospěch a naopak. Vzhledem k tomu, že odvoláním napadený rozsudek je rozsudkem zprošťujícím a hodnocení důkazů spadá do pravomoci soudu nalézacího, odvolací soud s odkazem na § 259 odst. 1 tr. řádu soudu prvního stupně uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl, a aby svoje předčasné rozhodnutí o zproštění obžalovaných shlédl a posoudil i výše uvedenou optikou, tj. z hlediska postupu obžalovaných k riziku pojišťovacího případu, a to i s ohledem na tu skutečnost, že dozorčí rada nijak nedelegovala pravomoc zhodnocení naplnění odkládacích podmínek na představenstvo a každá jednotlivá podmínka měla být dále zhodnocena právě i za součinnosti dozorčí rady.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek.

Praha 22. června 2020

JUDr. Jaroslav Cihlář, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Ondřejka Kocichová